

75 ár

Týsdagin 30. mai verður Óli Olsen, vanligi nevndur Óli hjá Húsaþól, í Klaksvík 75 ár.

Óli er føddur í Árnafirði, hóast for-eldur hansara komu úr hvør sínari ætt — faðirin av Húsum og mamman úr Fugloy. Tá Óli var 11 ára gamal flutti húskið til Klaksvíkar, men heldur ikki har stóðaðist Óli so leingi, tí longu á heilt ungum árum var hann eitt skifti á Húsum, har hann búði hjá hinum til- tikna húsasmiðinum Simun Just Sørensen. Hjá honum lærði Óli framtíðar- handverk sitt — timbursmið. Óli var onnur skifti á Húsum og róði norður í Hav, tá forfótt var at manna tey 3 8-mannaferirni, ið tá róðu út frá Húsum. Aðrar tíðir smiðaði hann við pápa sínum í Klaksvík.

I 1906 var Óli okkur við »Pollux«, ið silgdi farmasigling oyggjanna millum

Soleiðis kom hann at vera við hesum skipið, tá ið tað ið ódnarveðri rak á land fyrri Viðareðiðs hellu hin 6. apríl hetta sama árið. Manningin varð bjargað ið øll um góðum; hinir vóru: Jógvan Matras, skipari, Jógvan Joensen (Segl), Gudmund Lassen og sum ferðamaður Jákup við Stein.

Saman við brøðrunum Aksel og Jóannes og Jóhannes Poulsen, var Óli við at gera motorbátasleipstøð í Klaksvík stutt undan fyrra veraldarbardaganum.

Óli er tveir reisir giftur; fyrru ferð við Nicolínu, dóttur Annu Mariu, ljós- móður, og Jákup Joensen (av Nesi), bátasmið, á Viðareði. Nicolína doyði í 1940. 1945 giftist Óli seg á øðrum sinni við Andreu Nysted, ættað av Norðskála.

Sum áður nevnt hevur Óli mesta partin av ævi síni tikist við húsa- og bátasmið, men harafturat hevur hann starvast við mangt annað við síðuna av; soleiðis hevur hann í dag til arbeiðis at láða grótgarð ið tí heilt gamla sniðinum kring

um hitt nýggja, hypermodernaða apotekið ið Klaksvík.

Óli hevur verið ein hollur og trúgvur vinur og stuðul av javnaðararrásluni, síðan hon tók seg upp í Norðoyggjum; har og heithjartaður, har sum hann er — skilamaður og álitismaður.

Vit ynskja Óla hjartaliga til lukku við teimum sjeytíðum og bliðan byr víðari fram á lívsleiðini. **Tveir vinir.**

Klaksvíkar arbeiðsmannafélag og KÍ. arbeiðskvinnufélag boðaðu til eykaðal- fundar 2. hvítusunnudag. Á skránni var millum annað: útmelding úr Føroya ar- beiðarafelag. Tá bert nakrir fáir limir møttu, varð fundurin av ongum á hesum sinni; men ætlandi royndur aftur í juli mánaði.

Øllum teimum, ið við gávum, tele- gramnum og á annan hátt heiðraðu meg á 80 ára føðingardegi mínum hin 26.15, takki eg hjartaliga.

Beda Johannesen.

70 ár

Tann 3. juni (i dag) verður Jens Pauli Petersen (Jens Pauli í Gerðinum) í Froðbæ 70 ár.

Hóast árinu eru mong, merkja tey ikki størvegis mannin.

Príður, fattur, ferðamikil og fúsar til arbeiðis.

Við fullum húsi av børnum hava dagarnir hjá honum og hansara røsku konu, sum er farin í Harrans hendur fyrri nøkrum árum síðani, ikki bara verið dansur á rósrum.

Slit og stríð og strev frá morgni snemma til kvöldið síðla heima sum burturi tað vóru treytirnar fyrri at koma ígjøgnum. So hevur verið, og so er, og so verður lutur slitmansins her á landi. Men tað er ikki verst; luturin, bara slit- ið, stríðið og streivið gevur hitt dagliga og eydnukensluna at vera eitt við síni, bygd sína og land sitt.

Henda kenla hevur eykent lívið hjá Jens Paula í Gerðinum.

Jens Paula var sum flestu sjómönnum okkara givin tann lutur at noyðast at vera burturi, balast undir Íslandi við Grønland, Bjarnaoyanna við trolara ella slupp, soleiðis sum kansurin gavst. Hann hevur mangan kaldan kólt.

Tað var harður stoytur, tá ið konan fór. Tey høvdu notið gott og ónt saman í longum góðum hjúnarlagi.

Men hann hevur enn ikki lagt áramar inn.

Vit ynskja og biðja eftir, at honum megu verða givin enn mong árin: mill- um okkum, so livandi hann stóðugt er, interesseraður í dagsins spurningum, ið viðvíkja ikki bara hansara, men landi og fólki.

Hann er ein av okkara sterku og trúgvu javnaðarmonnum. Vit takka hon- um hjartaliga fyrri stríðið fyrri sosialism- unnar sigri, ið hann við hvørjum blóðs- dropa kennir er einasti politikkur, ið dugir fyrri arbeiðara- og fiskimanna- státtin eins og fyrri alt fólkið.

Frá partamonnum og vinum víða um streyma øll góð ynski um eydnugðan dag og ljósa kvøldarløtu.

Tøkk, vinur, fyrri árinu, ið fóru, tøkk fyrri gott samstarv og vinarlag.

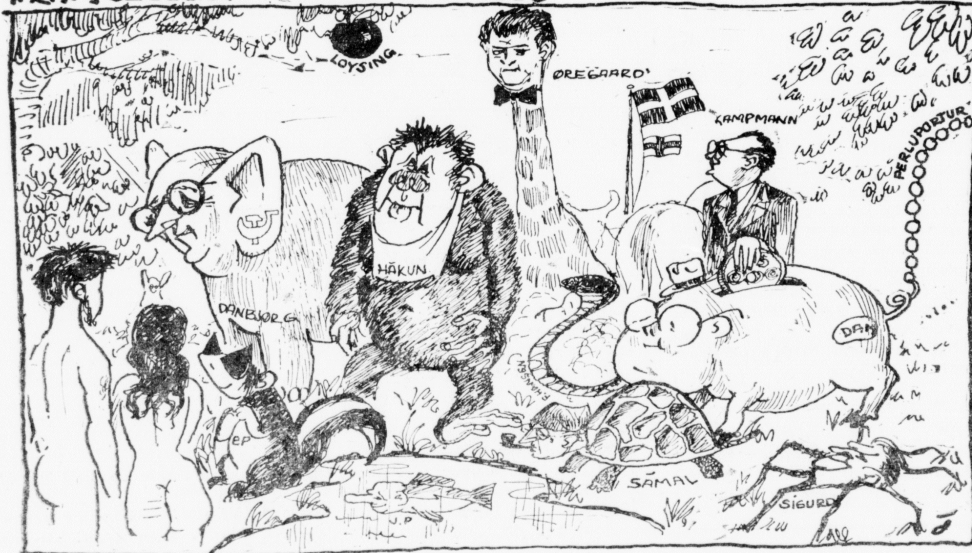
Hjartaliga til lukku!

Pætur.

NORÐOYASTEYNNAN

FRÁ POLITISKA PARADISINUM

NORÐOYASTEYNNAN byrjað i dag, og tað er einki at ivast í, at hópur av fólki leitar til Klaksvíkar til ársins fyrstu stevnu.

Sum vanligt er tað ítróttin, sum fyrst og fremst setur sín dám á stevnuna: kapproður, fótboldur og hondboldur.

I fjór fórr fram ein skruðgonga, ið man vera hin einasta av hesum slagnum, ið nakrantíð hevur farið um føroysk gøtutún. Tað vóru myndir frá gerandis- livinum fyrr í tíðini, ið ikki eldi enn so, at somu myndir hittir ein framvegis á bygðunum — summar av teimum. Her á ein fullmannað áttamannafar, fjall- menn, fleygingarmenn, neytakonur o. m. a. í fjór bar rættuliga illa á i veðrinum — ikki minst ta løtuna, henda sjaldsama skruðgonga fór fram.

Vónandi at veðrið fer at laga seg betur í ár, verður henda skruðgonga upp aftur (ikin, og tað er einki at ivast í, at mikil mannfold verður at fylgja henni í Vágstún, har fólka- fundur verður hildin.

MYNDAFRAMSYNING við myndum frá listarfólki úr Norðoyum verður í

tekniska skúla, ein dæmligur og áhuga- verður tattu i Norðoyastevnuhaldinum.

GUDSTÆNASTAN í Klaksvíkar kirkju har Petur M. Rasmussen talar, verður at hoyra í útvarpinum henda sama dag.

BASARUR verður hildin til frama fyrri hitt stóra, nýggja Sjómansheimið, ið tað var ætlanin at fáa vígt og tíkið í brúk til Norðoyastevnu; men hetta varð av ongum m. a. av verkfallinum í Dan- mark og handverkaraverfallið í Klakks vík.

Mangt annað verður eisini at leita til og sjá, soleiðis sum tað er nærri greitt frá i stevnuskránni.

MYNDINA omanfyri hava vit tíkið úr Norðoyastevnutíðinum »**RUKKULAKK ANUM**«, sum nú kemur á fjórða sinni.

»**RUKKULAKKIN**« er vorðin eitt fast lið i Norðoyastevnunni — ein nóg eftir spurður og hjá mongum ein kærkomin gestur, tá hetta er einasta blað av sínum slagi, ið nú kemur út í Føroyum.

I ár er »**Rukkulakkin**« meira fjöl-

broyttur og meira alment-føroyskur enn árinu framanundan, so tað er einki at ivast í, at hann verður at koma inn um manga gátt víða um og útgevararnir siga, at hann verður seld- ur um allar Føroyar.

Yrkingin niðanfyrri er í teitinum og víðger eitt sera kent mál, ið almenning- urin er væl kunnugur við; men her verður tað lýst eitt sindur annarleiðis, enn vit áður hava høyrð tað umrøtt.

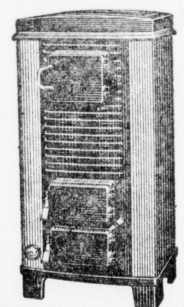
BISPAMÁLIÐ

Nú er ringt á Føroya tingi, Iversen ilt i búkin fingið, Trúgvu grætur allan dag, bara um eitt bispaspjæ.

Jóan Petur lær i kýki: »Pápitistur Danmarksríki kroystu til at seta bisp her, varabisp, ja sanna ger.« Petur Mohr: »Ein sunnur tanki, nationatur, kostar einki.« Marius — ja, hann vann spelið, dreiv ígjøgnum bispavalið. Næsta val politiskt doyir hann, bispagravartalu fær hann.

Hold fast ved det faste brændsel - skift til ...

HESS-O-MATIC
-den tænkende kachelovn...

dobbeltermostateret
dobbeltermostateret

P. VALDEMAR LÖTZEN